

Broedvogelinventarisatie Gijs Kokkieshoek 2009

15 maart begonnen wij voor het tweede jaar aan een inventarisatieseizoen van Gijs Kokkieshoek. De Boomleeuwerikken waren al uitbundig aan het zingen en op die dag hoorden wij ook een nieuwe soort in het gebied, de Boomkruiper. Gedurende de hele periode was deze vogel zijn territorium aan het verdedigen met zijn zang, dus wij concludeerden een zeker broedgeval van deze soort.

Op 5 april was het een koude, windstille ochtend en hoorden wij een Keep en waren heel veel spinnewebjes op de grond te zien. 14 april lieten de eerste Braamsluipers zich horen. Wat later in het seizoen zagen wij veel Sint Jacobsvlinders en prachtige Duinviooltjes. Er werd door ons bij de volgende ronde een Boompieper gehoord, maar helaas hebben wij geen broedgeval van deze soort

kunnen vaststellen. Ook zagen wij op 25 april de eerste Gierzwaluw noordwaarts vliegen. De Tapuiten waren ook tijdens enkele bezoeken aanwezig. Er was een gevecht tussen twee mannetjes waarbij het vrouwtje Tapuit rustig toekeek. Helaas had het gevecht geen resultaat en waren deze Tapuiten de keer daarop verdwenen. De Sprinkhaanzanger hebben we dit jaar niet gehoord.

Wel konden wij een broedgeval van een Goudvink constateren. Regelmatig werden door ons vrouwtjes en mannetjes Koekoeken gezien en zelfs een jonge Koekoek werd op een ochtend lastig gevallen door wat kleine vogeltjes.

De bosaardbeitjes smaakten lekker.

Erwina Teunissen en Annelies Marijnissen

Broedvogelinventarisatie Wolfsveld-West 2009

Koene Vegter

Het inventariseren van broedvogels leek mij altijd iets voor de gevorderden onder ons, maar toen kenner Jelle van Dijk in 2008 een instapcursus *Broedvogels inventariseren* organiseerde, nam ik de kans waar om mij in de mysterieuze materie van soortenkaarten, datumgrenzen, territoria en fusieafstanden te verdiepen. Na wat oefeningen in Nieuw-Leeuwenhorst had ik in elk geval een globaal idee wat zo'n beetje de bedoeling was om tot het vaststellen van aantal en soorten broedvogels binnen een bepaald gebied te komen. Maar nu nog het herkennen van al die vogelgeluiden die in alle vroegte in één grote kakofonie op je af komen.

Hier bewees de *Vogelzangcursus* van Dineke Kistemaker in 2009 – ook weer voor beginners – zijn nut met een drietal lessen en excursies waarin op zijn minst een vermoeden ontstond van wat er zoal in het duin aan geluiden op je af kan komen.

Nu nog een mooi gebied en mede-inventariseerders zien te vinden om daadwerkelijk aan de slag te kunnen gaan. Dat bleek geen probleem, want een aantal oude rotten haakte af en bij de cursisten bestond wel animo het geleerde in de praktijk te brengen. Dit leidde tot een groepje pensionado's van de Willem van den Bergh, bestaande uit *Jaap Eisenga*, *Pieter de Jong* en schrijver dezes, die van coördinator *Jan Jacobs* binnen het Noordwijks deel van de Amsterdamse Waterleidingduinen het *Wolfsveld-West* kregen toegewezen, waarbij hij wel genegen was ons zowel in de verkenning van

het terrein als in de kunst van het inventariseren verder in te wijden.

Nu, deze begeleiding heeft alle dertien bezoeken geduurd en of dat een goed of een slecht teken is, weet ik niet, maar gezellig was het zeer zeker en het leverde naast de nodige terreinkennis ook een schat aan gegevens op, waarover nu meer. Het Wolfsveld ligt met zijn 35 hectaren langs het voormalige Van Limburg Stirumkanaal en wordt verder begrensd door het Finlay weggetje aan de zuidoostkant en de Ruigenhoeker Schulpweg in het noorden. Het is een redelijk geaccidenteerd terrein met een vijftal dellen, zoals het Abelendel, het Spejendel en het Ronde Vlak, met een variatie aan begroeiing van Meidoorn, Berk, Duinliguster, Vlier, Ratelpopulier en oprukkende Duindoorn. Kortom een fantastisch gebied om in de vroege ochtend door heen te banjeren op zoek naar broedvogels.

Nu, dat waren er legio, want in totaal kwamen wij in de periode van half maart tot begin juni met 27 verschillende soorten op 151 territoria uit, waarmee wij in vergelijking met voorafgaande jaren over de hele linie hoog zaten. Toppers in aantallen waren de Nachtegaal, de Grasmus en de Fitis met resp. 24, 23 en 22 broedgevallen. Maar het echte hoogtepunt was voor ons toch wel de signalering van de Blauwborst, in totaal vijf keer gezien, waarvan drie keer als paartje, een novum voor dit gebied en dat min of meer terloops tijdens onze gebruikelijk koffiepauze in de noordwest hoek van het gebied. Lichte stijging viel te constateren bij de Roodborsttapuit, de